

DEUTOXIDU DE PLATINU. PtO₂.

Acest oxidă anhydru este negru, hydratul său este galben încrețit, și seamă ca protoxidul de feru.

Se descompune de tot printre căldără peste înțeleptă, derașe oxigenă, și din platină metalică. Corpul combustibil îl redă prea leșne. Se dissolvă în acizi chiar mai puțin, și formă sărării colorate în crețit.

Se combină cu alcali, pînă într-o lăzărie și oxiide metalice, și formă sărării în care deutoxidul de platină are rolul de acid.

Se dobîndește oxidul de platină prin ardere chlorurul de platină cu un prisoare de potasă pînă ce precipitatele cel galben ce să formeze formă mai întinsă și piardă de tot într-un prisoare de alcali, și precipitatele devin platinatul de potasă ce să formeze printr-un acid acetic.

Hydratul de oxidă de platină dobîndit astfel este încrețit galben, se dissolvă în potasă și sodă, și formă ca aceste baze nîște platinată care pot cristaliza prin evaporație. (Fremy).

După Edmond Davy, apă există un oxidă de platină intermediară între protoxidul și deutoxidul de platină.

PLATINU FULMINANTU.

Acest compus corporală provoacă elemente la argintul și la aurul fulminantă; compoziția sa nu este încă cunoscută.

Este polverulent, de un crețit încis, nu detinând proprietatea de a fi o temperatură de 204° față de se arde o detonare foarte rapidă. Este rezistență în apă, în acizi azotici și chlorhidrici; se dissolvă în acidul sulfic.

Se poate dobîndi descompunând chlorurul de platină ammoniacală prin potasă, să se precipitează prin ammoniacă sulfatul de platină.